

tænker man indbefattet baade faste Ejendomme og Løsøre —, medens Kunstsamlinger og Skibe blive holdte udenfor. Ind under Loven om den ny Brandforsikringsfond ville falde Værdier til i alt 325¹/₂ Mill. Kr., hvoraf i Øjeblikket 195¹/₂ Mill. Kr. ere assurerede, medens 130 Mill. Kr. ere uassurerede. Af de 195¹/₂ Mill. Kr.s Værdi, som holdes assureret, svares der nu til de private Forsikringselskaber, i hvilke man har forsikret, et aarligt Bidrag af 173,000 Kr., medens det ved en Undersøgelse for de sidste 20 Aar viser sig, at den gennemsnitlige Skade ikke alene paa de 195¹/₂ Mill. Kr., men paa samtlige 325¹/₂ Mill. Kr., som falde ind under Loven, kun har været 68,000 Kr. aarligt, altsaa meget under Halvdelen af, hvad der er svaret i Brandkontingent for blot de ³/₅ af disse Værdier. Der kan da ikke være Tvivl om, at det i økonomisk Henseende vil være en særdeles heldig Foranstaltning for Staten at være sin egen Assurandør. Dertil kommer, at paa den Maade faar man Orden i Forholdene, saa at man faar i lige Grad forsikret alle Statens Ejendele.

Naar man er kommen dertil, at man er bleven klar over, at Staten, der har saa betydelige Værdier, bør være sin egen Assurandør, kunde det Spørgsmaal rejses, hvorledes dette skulde ordnes, om det skulde ordnes saaledes, at Staten paa en vis Maade dannede en egen Brandforsikring og beregnede Brandkontingenter af de forskellige Risikoer, lod dem indbetale, oprettede et Kontor, hvor de bogførtes, og hvorfra det hele administreredes. Det vilde være en Vej, man kunde gaa, men det vilde ikke være nogen heldig Vej, thi den vilde medføre to Ulemper. For det første vilde man begynde paa bar Bund, og dette er ved en Sag som denne ikke heldigt, thi det kunde meget let hænde, at der inden ret længe indtraf en betydelig Brandskade, og saa vilde man staa uden Midler til at afhjælpe den, saa skulde man straks til at lade Statskassen træde til. Den anden uheldige Ting derved var, at denne Maade at ordne Sagen paa vilde medføre, at der vilde blive en ikke ubetydelig Administration, som vilde medføre adskillige Omkostninger.

I det Forslag, som her foreligger, er man da ogsaa gaaet en anden Vej, idet

man foreslaar at oprette en særlig Fond til Erstatning af Brandskade paa Statens Ejendomme. Til denne Fond tænkes henlagt et Beløb af i alt 4 Mill. Kr. Hvis man sætter Renten deraf til 3¹/₂ pCt., vil det give en aarlig Indtægt af 140,000 Kr., og da den gennemsnitlige Skade hidtil har været beregnet til 68,000 Kr., synes der heri at være rigelig Dækning for, hvad man kan vente sig af Skader. Nu er det nok muligt, at de sidste 20 Aar have været meget heldige Aar med Hensyn til Brandskader — jeg gør opmærksom paa, at de sidste 20 Aar begynde umiddelbart efter den store Brand paa Christiansborg Slot —, men man tør sikkert gaa ud fra, at med en Fond paa 4 Mill. Kr. og med et aarligt Udbytte, som svarer til Renten deraf, altsaa omtrent 140,000 Kr., vil man under normale Forhold kunne dække de Brandskader, som i Aarets Løb falde paa Statens Ejendomme.

Den Fond, der oprettes saaledes, tænkes bestyret under Finansministeriet, og selve den Administration, der bliver ved Brandforsikringsfonden, skal være saa simpel som muligt og henlægges under Statistisk Bureau, hvor der i den Anledning bliver en kongelig udnævnt Fuldmægtig mere. Her skal altsaa det Regnskab føres, som det overhovedet er nødvendigt at føre. Her skal Brandskaden opgøres, og herfra skal Værdien af de Risikoer, man har, opgøres.

For at skaffe de Penge, som der skal til til denne Fond, de 4 Millioner, foreslaas det at nedlægge Statsbanernes Reserverpensionsfond. Herom vide ærede Medlemmer i dette Ting, at der gentagne Gange har været Tale, og det foreslaas nu i denne Lovs § 4, at man gør Alvor deraf. Statsbanernes Reserverpensionsfond er oprettet i 1892. Den er grundet paa den Formue, som oprindeligt tilhørte Pensionskassen for de tidligere sjællandske Funktionærer. Hertil kom saa de Alderdomsforsørgelsesbeløb, som afgaves af de Funktionærer, som i 1892 gik ind under Statsbanernes Pensionsregler. Senere er dertil lagt Rente og Rentes Rente, og endvidere hvad den tilbageholdte Del af Lønningerne har overskredet de udbetalte Pensioner. Nu er det efterhaanden i alt blevet til godt og vel 9 Millioner Kr